

fremdeles, at Udrederne skulde vedblive at nyde de 5 Rbd. aarlig i Remonteringspenge. Denne samme Regel formenes ogsaa at være fulgt eller ville blive fulgt under nærværende Krig, idetmindste synes det at kunne sluttes deraf, at de nationale Heste hver Gang under Vaabenstilstanden ere sendte tilbage til Udrederne, for at forpleies og fodres hos disse. Det forekommer mig nu, at man af det saaledes Anførte maa slutte, at saavel den senere specielle Lovgivning som ogsaa den administrative Regjeringsmægt har anseet Slutningsbemærkningen i Forordningen af 14de September 1774 § 30 for mindre billig, som den vistnok ogsaa maa have været, undtagen strax efter Udlobet af de første 6 Aar siden Forordningen af 14de September 1774, i hvilke ingen Remontering lettigen kunde have fundet Sted. Forresten maa jeg tillade mig at hentyde paa, at Statskassen formeentlig vilde kunne erholde Erstatning for hvad den maatte tilskyde for at godtgjøre Udrederne den dem tilkommende Deel af Taxationssummen, deels ved de 36 Rbd., som indkomme fra Udrederne, hvis Heste ikke komme til Anvendelse og deels ogsaa ved Salg af Heste af dem, som ere anskaffede til Brug for Hæren. Jeg maa derfor med Udvalget ansee det Endringsforslag for vel begrundet og som stemmende formeentlig med den Hovedtanke, der laae til Grund, da Thinget vedtog det Endringsforslag, som af min ærede Nabo blev stillet ved Sagens anden Behandling.

Udsærling: Det ærede Thing vil alle rede af dette Underamendement eller dette Forslangende om Deling kunne see, hvad min Hensigt er herved, det er nemlig at imødegaa den, som det forekommer mig, urigtige Opfattelse af Lovgivningen saaledes som den er og i en Række af Aar har bestaaet, hvorpaa denne hele Paragraph eller især dens anden Deel er støttet. Den ærede Ordfører har udviklet, hvorledes den lovlige Tilstand er, og det forekommer mig, som han af denne Udvikling burde være kommet til det modsatte Resultat, nemlig maatte være kommet til det Resultat, at de indkaldte Heste ere Hærens, Statens Eiendom, og det i den Grad, at Hæren, eller rettere sagt, Staten er berettiget til, under de bestaaende

Forhold, for de samme Priser strax at udskrive nye Heste hos de samme Hesteholdere. Det er ganske rigtigt, at der i Anordningen 14 Septbr. 1774 synes at være en Dobbeltthed med Hensyn til Priisbestemmelsen, for efter § 28 troer jeg, at man maa antage, at den egentlige Hestepriis var 36 Rbd. og efter § 30 skulde det synes, som om den var 66 Rbd.; men denne Uoverensstemmelse vil løses, naar man gaaer Rækken af Paragrapherne igjennem, idet man da vil see, at overalt, hvor Forholdene ordnes saaledes, at et Hestehold begynder fra ny af, der regner man 6 Aar til Anskaffelsen, hvor altsaa de 5 Rbd., som siden ere givne til Vedligeholdelsen, tages med i Beregningen for Hestepriisen. Man vil maa see indvænde derimod, men saaledes er det jo ikke, naar Hesteholdet paa Præsternes Hæand, gaaer over fra en Præst til en anden, for da er den astraadende Præst berettiget til enten at komme overeens med sin Efterfølger om Hestens Priis eller at aflevere til denne 36 Rbd., og da er han forpligtet til paa ny at anskaffe en Hest; men naar man lægger Mærke til, at denne nye Præst, fra dette Dieblik af betragtes som værende i samme Stilling, som enhver af Hesteholderne, der har begyndt fra ny af, at han altsaa i de første 6 Aar maa regne de 5 Rbd. i Underholdningsomkostninger med til Anskaffelsesprisen, saa ligger accurat deri Bewiset for, at disse 11 Rbd. aarlig i det Hele have været betragtede som Anskaffelsesomkostninger, der tilsammen har udgjort 66 Rbd. og den Sum 36 Rbd. kun vil sige, at den følger med 6 Rbd. om Aaret; thi ved den første Anskaffelse hørte vi jo ogsaa af den ærede Ordfører, at de 36 Rbd. ikke udbetaltes i en Sum, men fordeles paa 6 Aar med 6 Rbd. aarlig.

Naar det nu forholder sig saaledes, at Staten dengang har kjøbt Hestene, og at den siden har beholdt dem under de samme Bilskaar, uden nogen Forandring, og at Hesteholderne have regnet dette som een af Grundene, hvorfor de skulde nyde Hartforns Frihed, idetmindste den største Deel af dem og denne Hartforns Frihed nu er betaget dem, saa skulde det være besynderligt, om man nu i dette Dieblik, hvor Staten har disse Heste